

Vivian den Hollander

Spekkie en Sproet Het geheim van de boswachter

Met illustraties van Juliette de Wit

Uitgeverij Ploegsma Amsterdam

www.spekkieensproet.nl
www.viviandenhollander.nl
www.juliettedewit.nl
www.kinderboeken.nl
www.ploegsma.nl

Voor Bibi en Ella, superspeurders

AVI E5 / M6

ISBN 978 90 216 8184 9 / NUR 282 / 287

© Tekst: Vivian den Hollander 2021

© Illustraties: Juliette de Wit 2021

Vormgeving omslag: Joen design, Wormer

Vormgeving binnenwerk: Studio Cursief, Irma Hornman

© Deze uitgave: Uitgeverij Ploegsma, Amsterdam 2021

Alle rechten voorbehouden.

Uitgeverij Ploegsma drukt haar boeken op papier met het fsc®-keurmerk. Zo helpen we waardevolle oerbossen te behouden.

Inhoud

Boswachter of speurder?	7
Plannen maken	12
Een snelle sportwagen	18
Geen spekkies	25
Vals alarm?	34
Een geheim telefoontje	41
Wie is de dader?	49
Spekkie gaat op onderzoek	56
Een kuil in het bos	66
Een tas met geld	73
De boomhut	81
Spannende minuten	89
Eindelijk spekkies!	96

worden wat
je wilt!

beroepen:

Boswachter of speurder?

De gymles is voorbij en bezweet van het rennen komt Sproet de klas in. Omdat hij nog naar de wc moest, is hij de laatste. Vlug zoekt hij zijn plek op, naast Spekkie. 'Zag je mij zonet?' vraagt hij. 'Ik klom tot helemaal boven in het rek.'

Ze knikt. 'Ja, jij ging echt hoog!' Ze vertelt maar niet dat het haar niet lukte. Toen ze bijna boven was, kreeg ze een rare kriebel in haar buik. Dat heeft ze wel vaker. Pas nog, op de duikplank in het zwembad. Behoorlijk lastig is dat.

'O ja, ik moet je nog iets vertellen,' zegt Sproet. 'Vrijdag gaan we...'

'Geen geklets meer nu,' zegt de juf streng. 'Doe allemaal je werkboek open en kruis de beroepen aan die je leuk vindt.'

Spekkie kijkt opzij naar Sproet. Gaat hij nog wat zeggen over vrijdag?

Nee, hij begint al aan de opdracht.

Dat doet zij dan ook maar. Het gaat over beroepen. In het werkboek staan er een

heleboel. Juf, taxi-chauffeur, dokter, kapper, loodgieter, stuntman, kassa-medewerker, boswachter...

Jammer! Speurder staat er niet bij. En dat wil zij juist zo graag worden.

Eigenlijk is ze het al. Daarom heeft ze altijd een opschrijfboekje bij zich.

Ha, gelukkig: politie-agent staat wel in het rijtje. Spekkie zet er een kruisje bij.

Een agent heeft natuurlijk ook veel met speuren te maken. Haar neef Nelson is politie-agent.

Stuntman. Hm, waarom staat er eigenlijk geen stuntvrouw? Alsof alleen mannen gevaarlijke dingen durven.

Op de stippelijijn waar je zelf iets kunt invullen, schrijft Spekkie meteen het woord 'speurder'.

'Welke beroepen kies jij?'

vraagt ze daarna zacht aan Sproet. 'Wacht, ik denk... boswachter?'

Hij knikt. Hij houdt veel van de natuur. En ook van dieren. Piloot heeft hij ook aangekruist. Als je vliegt, zie je veel van de wereld.

Zijn vader is ook vaak op reis, zeker nu hij een nieuwe baan heeft. Hoe zou je zijn beroep eigenlijk noemen?

Hij werkt voor een paar grote campings. En hij moet zorgen dat alles daar goed gaat.

Eigenlijk is hij dus een soort regelaar.

Vanavond gaat Sproet meteen vragen hoe dat beroep heet.

‘Wat wilde je nou vertellen?’ vraagt Spekkie in de pauze.

Ze loopt met Sproet over het plein. ‘Je zei iets over vrijdag. Gaan jullie ergens heen?’

‘Ja, we gaan naar een camping! Vrijdag na schooltijd vertrekken we en we blijven tot zondagavond.’

‘Dus je bent het hele weekend weg?’ Spekkie schopt een steentje weg. Hm, dat gaat saai worden.

Gelukkig komt Nelson zaterdag langs om zijn nieuwe auto te laten zien. Hoewel, nieuw...

‘Het is een oude sportauto,’ zei hij door de telefoon. ‘Het is mazzel dat ik die heb kunnen kopen.’

Spekkie besluit niet te laten merken dat ze teleurgesteld is. ‘Leuk dat jullie gaan kamperen,’ zegt ze snel. ‘Komt dat door de nieuwe baan van je vader?’

Sproet knikt. ‘Er is pas een camping geopend, midden in het bos. Mijn vader moet kijken of alles daar goed gaat. Er is een bubbelbad en er zijn speelplekken in het bos. En weet je wat handig is? Alles staat al klaar in die tent.’

‘Wauw! Ik wou dat ik mee mocht!’ zegt Spekkie gemeend. ‘In dat bubbelbad hoef ik niet, maar ik zou graag het bos in gaan. Dan kunnen we dierensporen zoeken of hollen van konijnen.’

‘Ja, dat zou spannend zijn. Ik wou ook dat

dat kon.' Sproet krabt in zijn kuif. En ineens krijgt hij een idee. Op zolder ligt vast nog wel een luchtbed. Dan kan Spekkie toch makkelijk mee? Vanavond gaat hij het meteen vragen.

Hij besluit er nog niks over te zeggen. Want anders zou ze behoorlijk teleurgesteld zijn als het tóch niet mag.

Plannen maken

‘Weet je wat jammer is,’ zegt Spekkie. Ze ruimt de tafel af. ‘Sproet is dit weekend weg. Ik ga me vast vervelen.’

‘Waarom? Zondag kunnen wij samen toch wat leuks gaan doen?’ zegt haar moeder. ‘Wat denk je van...’

Dan gaat haar telefoon. ‘Hé, hallo Daan.’

Daan? Spekkie is meteen vol aandacht. Ze kent maar één iemand die Daan heet. En dat is de vader van Sproet.

‘Dit weekend?’ Spekkies moeder gaat aan de eettafel zitten. ‘Ach, wat aardig. Maar, eh... ik denk dat het niet kan. Het makelaars-kantoor waar ik werk, houdt zaterdag open dag. We verwachten dat veel mensen een huis willen komen bekijken om misschien te kopen. Wel jammer, want Spekkie had vast graag mee gewild.’

Dit gaat vast over de camping! denkt Spekkie. Zet de telefoon op de speaker, gebaart ze. Maar haar moeder praat alweer door. ‘Wat zeg je? Ja, dat zou ook kunnen. Ik overleg even.’

‘Was dat de vader van Sproet?’ vraagt Spekkie nieuwsgierig.

‘Ja. Hij vraagt of we het weekend mee willen naar het bos. Zelf gaan ze logeren in een tent, maar er is ook nog een klein huisje vrij. Daarin zouden wij dan mogen.’

‘Please mam, we gaan toch wel?’ Spekkie kijkt haar moeder smekend aan. ‘Dat zou niet alleen leuk zijn voor mij, maar ook voor Sproet.’

Ze merkt dat haar moeder aarzelt. 'Ah toe, mam,' dringt ze aan. 'Waarom moet je nou werken? Bel je baas en leg uit wat er aan de hand is. Hij zal heus wel snappen dat je onverwachts niet kunt. Naar het bos gaan is toch superfijn? Je beloofde net dat we wat leuks gingen doen.'

Haar moeder denkt na. 'Hm... Wat vind je ervan als ik vraag of Nelson vrijdag mee wil? Ik weet dat hij die dag vrij is, want hij moet zijn auto bij de garage ophalen. En zaterdag zou hij toch al komen oppassen.'

'Nelson mee?' Spekkie kijkt ineens een stuk vrolijker. 'Ja, dat kan natuurlijk ook!' Ze ziet hen al in bomen klauteren, tikkertje doen of een hut bouwen. En misschien heeft hij nog wel goede speurtips voor haar en Sproet. 'Ze vliegt haar moeder blij om de nek. 'Bel jij Nelson? Ik hoop dat hij wil!'

En Nelson wil zeker mee.

‘Ha nichtje,’ zegt hij even later opgewekt door de telefoon. ‘Leuk dat we vrijdag naar het bos gaan. Dan kan ik meteen mijn sportwagen uitproberen. En ik ben eerlijk gezegd ook wel toe aan een relaxed en rustig weekend. Ik heb een paar weken hard gewerkt aan een lastige zaak.’

‘Wat voor zaak?’

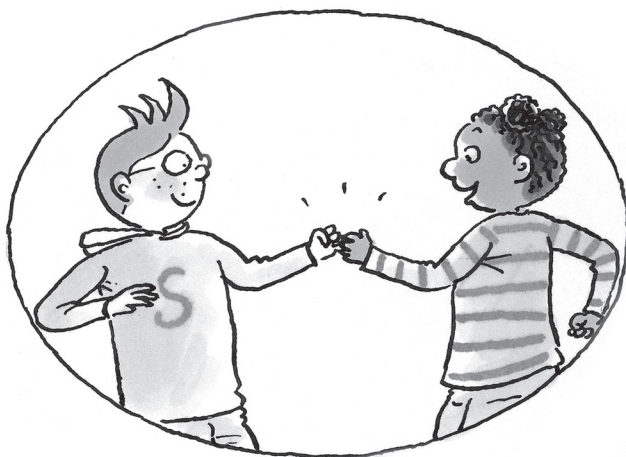
‘Daar kan ik helaas nog niks over zeggen. Het onderzoek is nog niet afgerond. Maar over een tijdje kan dat misschien wel.’

‘Daar hou ik je aan!’ zegt Spekkie. En ze denkt: misschien vertelt Nelson dit weekend wel meer. Ze gaat hem zeker uithoren. Alles wat met de politie te maken heeft, vindt ze interessant.

‘En nu ga ik aan Sproet vertellen dat ik mee mag!’ zegt ze dan.

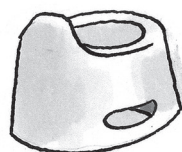
Een paar minuten later belt ze aan bij zijn huis.

Zodra hij opendoet, roept ze uitgelaten: ‘Yes, het mag! Ik kom vrijdag naar de camping, samen met Nelson. En zondag komt mijn moeder me halen. Ze heeft eerst nog belangrijke afspraken voor haar werk.’

Sproet geeft haar blij een boks. 'Ik zei dat het een veel te saai weekend zou worden zonder jou. Dus ging mijn vader een collega bellen, en toen hoorde hij dat er nog een pod vrij was.'

Spekkie schrikt. Een pot? Er zal toch wel een wc zijn op die camping?

'Hoe bedoel je?' vraagt ze voorzichtig.

'Zo heten de kleine huisjes,' legt Sproet uit.

'Er staan daar dus tenten, én huisjes, zegt mijn vader. Je zult het vrijdag wel zien.' Hij trekt Spekkie mee naar boven. 'Kom, we gaan plannen maken. Weet jij al wat je meeneemt?'

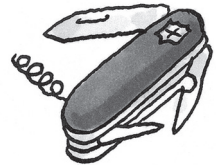
'Nou, eh... Slaappullen en een tandenborstel,' zegt ze praktisch. 'En mijn opschrijfboekje, natuurlijk. Wie weet wat we nog

ontdekken op die camping. Een speurder moet altijd goed voorbereid zijn.'

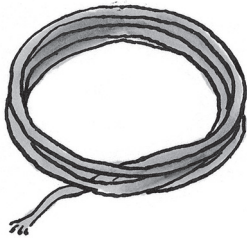

Sproet grinnikt. Hij had het kunnen weten! Dat boekje heeft Spekkie altijd bij zich, net als een paar spekkies. Maar hij hoopt echt dat ze niet steeds wil speuren dit weekend. In het bos is zo veel leuks te doen.

'Kijk, dit neem ik mee.' Hij pakt zijn tas. Er komt van alles uit: een oud zakmes

van zijn opa, een verrekijker en een stuk touw.

'En mijn vergrootglas moet ik ook niet vergeten,' zegt Sproet. 'Zo kunnen we nog beter diersporen ontdekken.

Als we die vinden, teken jij ze na in je opschrijfboekje.'

'Ja, afgesproken.' Spekkie danst vrolijk door de kamer. 'Ik heb echt zo'n zin in dit weekend! Ik kan bijna niet wachten tot we gaan!'

